

**CAIXA D'ESTALVIS
I MONT DE PIETAT DE VALENCIA**

Aula de Cultura - XI Cicle

**CANÇONS
I BALLS VALENCIANS**

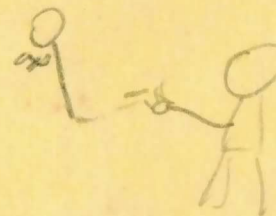
PROGRAMA

I

DANÇA DE MOIXENT	Grup de Moixent
LA CREU	Grup de Moixent
FANDANGO DE PALOMAR	Antics Alumnes del Grup Escolar Sta. Bàrbara
JOTA DE ALFARP	Antics Alumnes del Grup Escolar Sta. Bàrbara
VALENCIANES DE CARLET	Grup de Carlet
SEGUIDILLES DE CARLET	Grup de Carlet

II

LA MESTRESSA	Popular Bocairent
EL MICALET DE LA SEU	Popular Valencia
MARE VULLC CASAR-ME	Popular Cocentaina
TRES CANÇONETES	Populars Gorga i Aiello de Ruï
ANANT A SANT DIEGO	Popular Moncada
LA LLUM	Popular Vall d'Albaida
NELET	Popular Valencia Segle XXI
XE QUE A GUST	Popular d'Elx
RECULL DE CANÇONS TRADICIONALS	

III

BOLERO DE CARLET	Grup de Carlet
JOTA DE CARLET	Grup de Carlet
VETLATORI	Antics Alumnes del Grup Escolar Sta. Bàrbara
U DE FONT DE LA FIGUERA	Antics Alumnes del Grup Escolar Sta. Bàrbara
BALL DE PLAÇA	Grup de Moixent
JOTA MOIXENTINA	Grup de Moixent

GRUPS:

DE MOIXENT
ANTICS ALUMNES DE STA. BARBARA
DE CARLET
ELS PAVESOS

CANÇONS I BALLS VALENCIANS

Si la música sempre és exponent de la vivència d'un poble, de les condicions del desenvolupament d'un país, sense dubtes ho és molt més la música folklòrica, nascuda i ben arrelada en el poble mateix, be es tracte de cançó solament, be de cançó ballada.

La gran varietat ètnica que caracteritza al nostre País Valencià (en aquesta mena de coses hi ha que oblidar-se de la divisió feta per províncies), produeix una diversitat de cançons i danses tan allunyades unes de les altres que pareixen pertànyer a països diferents. Nogensmenys, per al folklorista entés, sempre hi ha, dintra d'aquestes assenyalades variants, uns trets demostratius de l'unitat del país, o d'un veïnatge ben portat.

La Caixa d'Estalvis de València vol presentar en aquesta vetlada folklòrica una mostra de nostres cançons i nostres balls. Sols una mostra, perquè en farien falta moltes sessions com la d'avui per a poder exposar tot el nostre folklor musical, encara que no es tingueren en compte les variants dintra de la mateixa mena de cançó o de ball. Sobretot de la cançó, perquè les danses, deixant eixes variants, hom pot dir que son totes representades en el programa d'aquesta nit. Manquen els balls processionals, com La Moma, Els Tornejants, Els Pastorets, Els Bastonets... Hem pensat que no venien a compte, i que podiem fer-ne un resum si no comptavem amb ells. Dança, Valencianes, Jota, Bolero, Fandango, Seguidilles, inclús el Vetlatori i el U..., tots podien hi ésser representats.

No caben balls típics del País sense la Dança, o Ball de Plaça o Ball de Carrer, que de totes maneres es diu. Es un ball que existeix per tot arreu al País, malgrat que a cada lloc tinga unes melodies, passos diferents, i també els vestits, si be en aquests més prompte s'acomoden a la situació del poble —ribera o muntanya— que no a les variants del ball. D'una punta a l'altra del País es canta i balla allò de

A ballar a les danses
al carrer de major,
eixirà Marieta
amb lo seu mocador.

Xacarracaxac
la xica va a missa,
xacarracaxac

no porta camisa,
xa...
sí en porta o no en porta
xa...
a tu res t'importa.

La Dança sol acabar-se amb un ritme més viu i mogut que sol ser un fandango o unes seguidilles, però també existeixen aquests aïllats de la Dança. Per eixó en aquesta vetlada, el Fandango de Palomar i les Seguidilles de Carlet. L'un amb els instruments típics de la Dança i del País, com son el tabalet i la dolçaina, i les altres amb la rondalla que sempre acompanya les Valencianes, la Jota i els Boleros.

Tot arreu al País també es troba la Jota, encara que la major parte de vegades amb un altre nom —el U, el U i el Dos, etc.—. Es una jota més reposada i tranquil·la que la aragonesa, pero no menys bonica. Tenim moltes variants de Jota, segons siga la Jotica de Titaguas, la de Cofrentes, o la de Carlet. Tothom endevinarà el perquè.

Boleros n'hi ha pocs a València. També tenen variants. Però hem escollit el de Carlet per ser ú dels més representatius, i perquè ahí és el Grup de Carlet que podrà presentar-lo amb tota fidelitat folklòrica.

No podia faltar tampoc un ball veritablement seriós i senyor tot ensemps, amb un goig calm i seré: El Vetlatori. Aquest ball, tan pròpiament valencià, és aixó, un vetlatori, però ben reblit d'alegria perquè

Quin goig més gran ha de tindre
la mare d'este xiquet,
perquè s'en ha pujat al cel
i s'ha tornat angelet.

Les cançons d'aquesta vetlada són sols una mostra del nostre folklor cantant. Amb una condició: La seua actualització. La música pop d'avui es filtra per tots els badalls que tota mena de música oferix a l'humanitat: la música culta i la folklòrica també. Per aixó «Els Pavesos» ens donaran la cançó valenciana amb uns instruments, a més dels de sempre, que no són els clàssicament folklòrics al País. Son els de la música d'avui. Quallaran? Supose que el temps, que tot ho maura, també ens dirà lo que valdran aquestes innovacions.

JOSEP CLIMENT

VALENCIA

PLAÇA MANISES

17 Març 1975 - 10:30 Nit

ENTRADA LLIURE